

Պատուելի, —	Հաց, —
Պատէն վեր էլի:	Կատուին պոչը խած:
Համիչ մը տամ,	—
Տանա վեր էլի:	Սեփր, —
—	Երին ճիւղինկ կիր ¹⁾
Պալլինք, —	—
Թապալիս մը խլլինք:	Քերեվիզ, —
—	Աշկիս կռօղ կ'երեւի:
Խախվէ, —	—
Հալիկն ծակէն վար կախուէ:	Եատէս, —
—	Պալսնէին օրբան փատ էս.
Հախու, —	—
Խալիկն ճանճերը փախու:	Փիս, —
—	Լպպէ թիս:
	—
	Աղապլիկ, —
	Հրձեթ սիւլիւկ:

Է. ԱՌԻԱՐՄԱՆԻ ՀԵԳԱՐԱՆ

1	4.
Է Ֆէ, — է Ֆ,	Թօ, եչ, փիւր — թեփ,
Տեղը կ'ընէ պուտիկ պուտիկ,	Կեն փիսի՝ փիսի՝ փիսի՝
— է Ֆտիկ:	— Թեփիսի:
2.	5.
Է, Ֆի, — է Ֆ,	Սէ, ըթ, մէն — Սըմ,
Քասրէոյն կ'իքսիկ կ'իքսիկ ¹⁾ ,	Բէն, աչք տիչուն-բատ-Սըմբատ, —
— է Ֆտիկ:	Հաղանգը եան-եան:
3.	— Սըմբատեան:
Մէն, ըթ — մը,	6.
Կ. ն. ըթ, ըրէ — կըր — Մըկըր,	Պէ, աչք, լիչուն — լպլ.
— Հարալ-չիֆին,	Թաքաթաքա տըզտըզ.
— Մըկըրտիչ:	— Պալարդ:

¹⁾ Թարգմ. գեանին տակն անցիր:

²⁾ Թարգմ. Քաղաքիւղ գացինք եկանք:

Ը. ՅԱՆՆԵՆԻԿՆԵՐ

Մութ մաղազա, մէջը սըրայով մարդորիտ:
(Քերան-ակո աներ):

Պզտիկ պզտիկ մարդիքներ,
Հագեր էն մառ մոռ վարտիքներ:
(Պատինճան)

Պացի մազոտը
Տրի խոցոտը,
Մտաւ կարմիրը,
Փառաւորուեցաւ արունը:
(Տակաւի խից, գինիի թիթեղեայ
աման, և գինի):

Պուտ մը ճուրով հասըլ էկաւ,
Կակօղիկ էր տնկուեցաւ,
Կոտրտուելով մէջը մտաւ,
Մտաւ խաշած, էլաւ մարած:
(Մաքարոնի):

Պտրտիկ պուտիկ,
Մէջն անուշիկ:
(Նուշ):

Չոր խոթեցի,
Թաց հանեցի:
(Ջրի դոյլ):
Կը փաթտես կը փաթտես, չը՝ հասնիր:
(Ճամբայ):

Իմ տմպիկս, քու ճեխքիկդ:
(Կոճակ և կոճակի լամբակ)

Մազոտս պունեցի,
Կոպտալս մէջը խոթեցի:
(Ոտք և բուրդէ գուլպայ):

Տակէս հանեմ, տակդ դնեմ:
(Նստելու բարձ, մինդէր):

Մէջը կլոր, օրբան ծակ,
Էշ էս քաֆէ չըսես նէ¹⁾:
(Գդակ):

¹⁾ Բառախաղ թարգմանում է «մինչև որ և թաքնված գոտիները զրոյս էանելուն ընդհանրապես կ'ընթաց անցանքից շատ կ'արտասանվեն որ լողը թաքնված է մինչև որ կ'ընթացան, և ի վերջոյ մեկնում են թիւեր կը փնտռվեն»:

Ըլ իմիի աս, ալ իմիի աս ²⁾,
 Ընուներ տամ, տուն չիմանաս:
 (Զուան):

Պզտիկ պզտիկ մարդիքներ,
 Հագեր էն կարծիր ճալվարներ:
 (Ստեպոլին):

Ընծակ մարդըրիս,
 Ընողորմ դերձան,
 Ստուած կը շարէ,
 Մարդս կը քակէ:
 (Եզիպտացորեն):

Ըստուած կը շարէ,
 Մարդս կը քակէ:
 (Նուռ):

Չայիւր չիմեն, վրան պիւլպիւլ կը պտտի,
 (Ոջիւ):

Կարդալ չիչտէ,
 Գիր կը գրէ:
 (Զողուկ անասունը):

Էրկու ծակէն սեյ կը վազէ,
 Հինկ ախպարը տէ՛մ կը վազէ:
 (Քիթ):

Ատին արիւմ, անդին քստեմ,
 Քէն կ'ընեմ պուսիսար կը նստիմ:
 (Աւել):

Մակէն էլաւ,
 Մակը մտաւ:
 (Մուկ):

Միւստեհէն վար իջնայ՝ չ'ոտորի,
 Ճուրը իջնայ կը կոտորի:
 (Թուղթ):

²⁾ Թուրքերէն կը նշանակէ «Առ իւրանը կախէ», քայց հանելուկն ըսողը անպէս շուտ կ'արտասանէ, որ լսողը Ելիֆիթա՛ս յատուկ անուն մը կը կարծէ և ի գուր մեկնութիւնը կը փնտռէ: